

SENTÈNCIA de 22 d'abril de 2004

Prescripció extintiva de l'acció derivada d'accident de circulació: inici del termini de prescripció.- Interrupció de la prescripció: causes d'interrupció

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Joan Carles M.M. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra el Sr. Ricardo O.B., en reclamació de la quantitat de 3.806,23 €, més els interessos legals a comptar des de la data de la contesta a la demanda, en concepte de danys i perjudicis relacionats a l'accident que es va produir el dia 23 de desembre de 1999, com a conseqüència d'una pèrdua de control del vehicle del Sr. Joan Carles M.M.

II.- El Sr. Ricardo O.B. va plantejar l'excepció de prescripció de l'acció, i sobre el fons es va oposar a la demanda de l'actor.

III.- Per sentència de data 16 de setembre del 2003, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, va desestimar la demanda del Sr. Joan Carles M.M., per raó de prescripció, fent expressa imposició de les costes processals a la part agent.

IV.- Contra aquesta resolució el Sr. Joan Carles M.M. ha interposat recurs d'apel·lació.

V.- La part que recorre manifesta, que l'acció derivada de la Lex Aquília no ha prescrit perquè no hi ha hagut una voluntat clara d'abandonament i deixadesa de l'exercici del propi dret del Sr. Joan Carles M.M.; que la sentència impugnada no ha pres en consideració les raons, variades i suficientment fundades per les quals el recurrent no va entaular la seva demanda civil fins a l'any 2002; que la part demandada en la seva confessió en judici va reconèixer ésser també responsable de l'accident i estar

disposada a fer-se càrrec del cost de la reparació del vehicle; que el criteri que assigna el termini comptador de la prescripció amb el de la data de l'accident ha d'ésser modificat pel termini a comptar a partir del moment en que l'obligació deu ésser respectada però deixa de ser-ho.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- Un dels principis que fonamenten les breus prescripcions, és la presumpció que el titular d'un dret ha renunciat a exercitar-lo. Per conseqüent, acabat el termini corresponent, sense cap manifestació expressa del titular del dret, s'ha de considerar automàticament que l'acció ha prescrit, encara que el mateix acrediti, que fins i tot si no ha actuat, mai ha volgut renunciar al seu dret.

II.- En cas d'autes, l'accident que va originar els danys, es va produir el dia 23 de desembre de 1999. Tractant-se d'una fet únic, generatiu de danys immediats, s'ha doncs de computar el termini de prescripció de la Lex Aquília, que és d'un any, a comptar de la data del sinistre, és a dir del mateix 23 de desembre de 1999.

III.- En el curs de l'informe de la policia, consecutiu a l'accident, el Sr. Ricardo O.B. ha reconegut que havia agafat el volant del vehicle quan aquest es trobava conduït pel Sr. Joan Carles M.M., i aquest darrer ha manifestat oralment que desitjava exercir l'acció civil contra el Sr. Ricardo O.B.. La declaració del Sr. Ricardo O.B. no és un reconeixement inequívoc de responsabilitat, i la del Sr. Joan Carles M.M. constitueix només una manifestació d'intenció, per tant no poden ser considerades com una causa d'interrupció de la prescripció. A més a més, encara que sigui el cas, només tindrien per efecte de fer corre un nou termini de prescripció a comptar de dites declaracions, és a dir del mes de desembre de 1999. Força és de constatar que des del mes de desembre de 1999, fins a la demanda en justícia de 26 de març del 2002, el Sr. Joan Carles M.M., per la raó que li pertoqui, no ha fet cap diligència deixant així prosperar la presumpció de l'abandó dels seus drets. En conseqüència, havent prescrit l'acció, s'ha de confirmar la sentència impugnada.

IV.- La desestimació del recurs imposa de condemnar la part que recorre al pagament de les costes processals de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. Joan Carles M.M.; **confirmar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 16 de setembre del 2003, en totes les seves disposicions; **condemnar** el Sr. Joan Carles M.M. al pagament de les costes processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-